

ЦЪНИ.
За абониране на вестника:
За година 10 л.
" 6 месеца 5 л.
" въ странство за година 16 л.
" старти брой 50 ст.
За обявленията:
1) Въ един стълбъ:
На 4 стр. за целия редъ — 20 ст.
" 1 стр. " " 1 л.—
" другите стр. " " 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за целия редъ — 50 ст.
" 1 " " 2 л.
За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правят
важни отстъпки.
АБОНАМЕНТЪ ВЪ ПРЪВИЛА
Записването на новъ абонатъ става
всъщността от началото на месеца

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

Единъ брой 20 ст.

Всичките права на свободата съз основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защища правдата.

Стопанинъ

II. Бобчевски.

Редакцията е възела за правило да не използва никакви поръчки, които не съз придвижени съ стойността.
За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

Прокламация

Къмъ моя възлюбленъ народъ.

Днесъ, вторникъ, осемнадесети Януари, хилядо осемстотинъ деветдесет и четвърта година отъ Рождество Христово, часа по седемъ и четвъртъ сутринята въ Нашия Княжески Дворецъ въ Столицата София **Нейно Царско Височество Царствующата Княгиня Мария-Луиза Бурбонска, Моята Августейши Съпруга** съ Божията помощъ се благополучно освободи и роди едно отроче отъ мъжки родъ, на което отдадохме името **Борисъ** и титлата **Князъ Търновски**. Новороденътъ Князъ Български и наследникъ на Българския пръстолъ, Князъ Търновски, Херцогъ Саксонски, кавалеръ на първа и четвърта степенъ отъ Военния орденъ „за храбростъ“, носителъ на веригата на ордена „Святи Александъръ“, прогласихме и прогласяхме шефъ на четвъртия пърши Плевенски полкъ, шефъ на 4-и конни полкъ и шефъ на трети Артилерийски полкъ. Като съобщаваме тъзи радостна вѣсть на **Нашия** възлюбленъ народъ, **Ние** въздигаме тепли молитви къмъ Всеблагия Богъ да пази и закрия **Нашия Августейши Синъ** и наследника на Българския пръстолъ и да **Му** дава здравие, щастие и сполука въ всичките **Му** дѣла и начинания за благото, славата и щастието на **Нашето** мило Отечество.

Издадена въ **Нашия** Дворецъ въ Столицата София на Атанасовъ-день 1894 година, седмата отъ **Нашето** Царствувание.

Пъвообразната съ собственната ръка на **Негово Царско Височество** подписана:

,**ФЕРДИНАНДЪ.**

ПРИПОДПИСАЛИ:

Прѣдѣдатель на Министерски Съветъ, Министъ на Вътрешните Работи и Министъ на Народното Просвѣщение **Ст. Стамболовъ**, Министъ на Външните Работи и Исповѣданіята **Д. Георгиевъ**, Министъ на Финансите **Ив. Симеоновъ**, Министъ на Правосъддието **Х. Поповъ**, Министъ на Войната **Подполковникъ М. Славовъ**, Министъ на търговията и земедѣлието **П. Славковъ** и Министъ на общите гради, птициата и съобщенията **Д. Петковъ**.

ВАЖНО ИЗВѢСТИЕ

Първокачественни прѣди и на умѣрени цѣни
ще намѣрятъ купувачи
прѣзъ 1894 г. при Г-да

Костантина Кириако Хаджопуло и С-и
въ Русе и Варна.

2—489—1

СЪЗАКЛЯТИЦИТЕ И СЪДЪТЪ.

Правителството хвани съзаклятици
срѣдъ Князъ и олицетворителя на пра-
вителството, втория министъ г. Стам-
боловъ, правителството наследва това съ-
заклятие, прѣдаде съзаклятиците на съдътъ,
спѣшилъ за туй назначенъ отъ
правителството, съзаклятиците признатъ
и тои правителството съдътъ съзакля-
тие си и съдътъ ги осуди: единия (Лука Ивановъ)—на 15 годишенъ затворъ
въ окови, безъ граждански и политически
права, и втория (брата му Стоян Ивановъ)
—на само тригодишенъ затворъ,
по малолѣтство, безъ лишене отъ граж-
дански и политически права. Защитници
гражданско съ били назначени на подсъ-
димите отъ съдъ г-да Д. Тончевъ и Ка-
линковъ, но съ же се отказали. Оппозици-
онъ в. „Своб. Слово“ каза, че г. Ка-
линковъ се отказалъ, защото не му поз-
волили да говори съ Лука Ивановъ на
самъ, а министерски в. „Свобода“ отго-
вори, че туй било лжка.

Ако читателъ вече е повѣрвалъ,
че всичко по този процесъ е основано
на чистата правда — ний нѣмаме нищо
противъ: ни черно, ни бѣло отъ насъ.
Може подсъдимите да съ криви, може и
да съ прави — ний не знаемъ, защото
нѣкакъвъ Законъ за разбойничествата не

може да ни убѣди, че се е приспособило
Правосъдието съ всичката си святостъ.
За да знаемъ, намъни трѣбва съдъ, по-
ставенъ на оная висота, която се внуши-
ва отъ авторитета на справедливостта,
отъ независимостта на убѣждението, а
не съдъ, поставенъ на исключителна за-
конностъ. Защото политический прѣ-
стъпникъ не е разбойникъ, не е кръв-
никъ-хайдутинъ за чуждото иманье, та-
да се съдъ по исключителния законъ за
разбойничествата. Ако „потераджиши“
съ събръкали своята мисия, не могатъ
да разбъркътъ и всеесѣтското понятие
за политический прѣстъпникъ . . . Ако
днешната „народно-либерална партия“
знае да управлява политиката на земята
ни съ такъвъ законъ за разбойничеството,
— туй не ще каже още, че правдата па-
рува. Ще прѣстане единъ день това
смѣсанъе на политиката и разбойничес-
твото и тогава българинъ ще се чуди
на своята политическа дѣятельност подъ
ръководството на „народно-либералитѣ.“

Ний, като българи, чувствуеме
срамъ прѣдъ свѣта, че съдътъ полити-
ческиятъ съ прѣстъпници съ разбойничес-
ки законъ, съ полевой воененъ съдъ.
Знаете ли, читателю, какво учрѣждение
е и за какво врѣме е това — полевой
воененъ съдъ?! И България въ днешенъ
день отваря полевой воененъ съдъ!! И
проповѣдватъ свобода, миръ, напрѣдътъ!
— Не, не! страшнѣтъ законъ, жестоко-
стъта не съ помогнали до сега никому.
Такива законъ, на противъ, още повече
поддържатъ. Отдавна трѣбваше да се поч-
не политика за изглеждането на стро-
гостите, а не да ставатъ тѣ система на
управлението. Че е тѣй — се доказава
отъ врѣмѧ и събитията между 1886
и 1894. Самйтъ фактъ, че въ една страна
въ мирно врѣме, безъ да е обявявано
военно положение, съществува полевой
воененъ съдъ, който има raison d'etre само
на бойното поле, — е доста: не ни гово-
рѣте тогавъ за свободни политически
права въ такъвъ страна. Тамъ свободата
е задушена; тамъ нѣма сила и влияние
и истинската, конституционната Сѫдебна
Власть, за да може да се намѣри и оцѣни
истината . . .

По празника на петдесетилѣтието за Фотинова.

Читателъти ни знаятъ че по ини-
циативата на в. „Югозападна България“
се събрахъ въ София журналисти и ли-
тератори, които опреѣдѣлихъ една комиссия,
за да обмисли и състави программа
за тържественото отпраздуване на пет-
десетъгодишнината отъ появяването на
първи български журналь „Любословие“
въ Смирна отъ Константина Фотинова.
Тази комиссия е съставила единъ проектъ
за тържеството и се обръща къмъ вѣстни-
ци и списания, за да дадятъ мнѣнието
си по него, та на 1-и Февруари т. г.
въ едно по-пълно събрание отъ писате-
ли да се приеме и нареди окончателно
програмата за туй тържество. Ето го-
воримото писмо:

Многоуважаемъ Господине,

Извѣстно Ви е, че на 5-ти миниатюрен Декември
едно събрание отъ български журналисти и
литератори реши, да се отпраздува петдесетъ-
годишнината отъ появяването на първи бъл-
гарски журналь и избрѣла една комиссия, състо-
яща се отъ г. В. Стояновъ, Ив. Евстр. Ге-
оргиевъ, Д-ръ Ив. Шипиновъ, Ив. Стояновичъ
и В. Атанасовъ, на която комиссия възложи
да размисли и опреѣди начинъ, по който да
празнува събрането на първи български
журналистъ Фотинова, трѣбва да се вземе за
основа слѣдующата программа:

1) Празникътъ да се състои на 10-и Юлий
т. г. за да могатъ да взематъ участие въ него
и читателъти и ученици, които прѣзъ това
врѣме ще бѫдатъ свободни отъ занятия.
Въ този денъ да има въ всичките градове
на България молебенъ за Фотинова и единъ видъ
мѣстни народни тържества.

Тържеството въ Столицата да стане по
особена программа, колкото е възможно по-
блѣскаво, като се покажатъ да присѫтствуватъ
на него любители отъ цѣла България. За да се
даде възможност на повече хора отъ провин-
ции да дойдатъ въ Столицата въ денътъ на
празника, ще се ходатайствува прѣдъ правител-
ството за организирането, тамъ гдѣто има желѣ-
зница, на увеселителни тренове съ умѣрени
цѣни за пътуване.

2) Да се пригответи и издаде въ споменъ
на Фотинова единъ историко-литературенъ сборникъ
отъ оригинални произведения на българ-
ски писатели, които да се прѣнесе на всички из-
външи български писатели, за да се продава въ денътъ
на празника.

Сборникътъ да се състои отъ 10—12 печатни
копии и да се продава съ единъ нищожна цѣна.
Приходътъ, които се добие отъ продажбата на
сборника, да се употреби за литературния
фондъ, за който се говори по-надолу.

За отпогодяването на сборника да се иска
посреднико отъ г. Министъ на Народното Прос-
вѣщане.

3) По случай на празника да се свика
въ Столицата единъ съборъ отъ български жур-
налисти и литератори, които да има за задача
да обсѫди и вземе решения по слѣдующи
въпроси: подобренето на нашата журналисти-
ка въ а) нравствено и въ б) материално отно-
шение и образуването на единъ литературенъ
фондъ за подпомагане нуждаещите се журна-
листи и писатели.

Съборътъ да има всичкото три засѣданіе, отъ
които първото на 10-и Юлий, въ денътъ на
празника, слѣдъ обѣдъ, а другите двѣ — на други
дни.

4) На третия денъ слѣдъ празника съ-
борътъ да отиде въ Самоковъ и да присѫтствуватъ
при погребането на паметната плоча на къщата,
въ която се е родилъ Фотиновъ.

Отпогодяването на събора въ Самоковъ да съ-
тана по особenna за тъзи цѣлъ программа и слѣдъ
едно споразумение съ градска съвѣтъ и учи-
телското тѣло въ този градъ.

Понеже горното решение на комиссията
че се подложи на разглеждане и юдебрение
отъ друго едно събрание, пакъ отъ журналисти
и литератори отъ цѣла България, които ще се
свика въ Столицата въ началото на идущия

АДРЕССЪ:

За писма статии и ръкописи:
До Редакцията.
За пари (из болое и валери):
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помещава въ дома Бобчевски,
№ 335, срѣзу Центъръ.

Градска Библиотека Варна
Специалнитѣ и
дописки.
Неупотребенъ ръкопис
се връща, ако се платятъ
пощенските разноски.
Неплатени писма се
приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Февруарий, че същиме да Ви помолимъ, Мно-
гоуважаемъ Господине Редакторе, да дадете
гласностъ на това рѣшене въ единъ отъ най-
блиските броеве на почитаемия Ви вѣстникъ,
и да искажете мнѣнието си по него, за да може
този вѣрокъ да се обсѫди и освѣти преди
съвѣтъто на бѫдещото събрание.

Приемѣте, многоуважаемъ Господине Ре-
дакторе, увѣрение въ отличното ни къмъ Васъ
уважение.

Отъ Комиссията.

София, 15-и Януари 1894 г.

Нищо нѣмаме да прибавимъ къмъ тър-
жествата по празника. Да искаемъ нѣщо
повече по случай на този празникъ,
трѣбватъ пари, а комиссията се ограничила
да направи нѣщо безъ особни раз-
носки. Не е лошо и тѣй, най-сетиѣ,
когато нѣма пари.

Привлича най-вече внимание събо-
рътъ, който се готови отъ журналисти и
литератори за подобренето на журна-
листиката въ нравствено и материално
отношение, както и за създаване на ли-
тературенъ фондъ.

Като размисляваме върху този съ-
боръ и задачата му, явява се у насъ ед-
но съмѣнѣние, че той ще заприлича на
Земедѣлъческия Съборъ при Пловдив-
ското Изложение. Тѣй, на пр., като об-
сѫди и рѣши Съборътъ подложенитѣ му
въпроси, какъ ще ги наложи, кой ще го
слуша волю и неволенъ? — Както вижда-
те, ний много обичаме да гледаме на
всѣкъ работа отъ практическата ща-
рина на най-напрѣдъ. И за събора ний мислимъ,
че практическата той не ще да стори ни
три пари, защото нѣма възможностъ да
накара журналиста да му се подчини.

Разбира се, трѣбва да се мисли, че и
слѣдъ Събора ще излѣзатъ нови вѣст-
ники, които, може би, на право по кон-
ституция и закони, ще ударятъ срѣзу
всѣко рѣшене на Събора, щомъ не им

изливатъ побѣдители; при всѣкой та-
къвъ ще откъртватъ по нѣщо отъ фатал-
ната греда, ще отплитатъ по нѣщо отъ
напоенія съ невинна человѣческа кръвъ
чорапъ на Стамболова,—дордъто послѣд-
ния се скрумулъса! . . . И линиката
е малка спрѣмо корабъ, из тъ може
да му прѣбрїзъ вѣжето и да го изолира въ
морето—на произвола на страшните вѣл-
ни! . . .

Не само градскій ни изборъ да се
утвѣрди, чѣдъ даже ако цѣлъ Шуменскиятъ
окрѣгъ се облви отъ Стамболова за Рѣ-
публика, иѣ която да не борави нито той,
нито нѣкотъ отъ шпионите му, борбата у-
насъ ще продължава! Шуменци не сѫ та-
кива егоистъ, щото да ратуватъ само за
собственната си свобода; напротивъ, тѣ
же ратници за извоюване похитенитъ отъ
Стамболова свободи и правдии на цѣлъ
Български народъ.

Въ всичко друго, корреспондентътъ
ва е правъ.

Народътъ.

Б. Р. — Нѣма нужда да прибавя-
ме, че това писмо е отъ опозиционенъ
партизанинъ: туй е ясно въ писмото.
Ний нѣмамъ вѣзможностъ да отстранимъ
напечатаньето му въ вѣстника си, за-
щото, първо, то е отговоръ на по-прѣ-
дипло писмо, пратено памът отъ човѣкъ
по-скоро партизанинъ на днешното уп-
равление, отколкото на опозицията, и,
второ, защото отъ туй писмо се полу-
чаватъ още нѣкакъ освѣтления по поли-
тическото положение на единъ нашъ бо-
рящъ се градъ. Въпросътъ, както всѣкой
разбира, е каква политическа борба се
води въ Шуменъ: да ли е между бъл-
гари и турци повечето за мѣстни обще-
ствени интереси или е общата политическа.
Сегашниятъ писачъ констатира, че оп-
позицията борави задружно съ всѣкакъ-
вito народности отъ града, между тѣхъ
и турци, па даже е имало и турци, кан-
дидатирани отъ опозицията, Щемъ не
щемъ, трѣбва да признаемъ, слѣдовъ, че
борбата не е само между турци и бъл-
гари въ Шуменъ, а се води подъ поли-
тически принципъ за подържане или
отхвѣрляне г. Стамболовото управление.
Впрочемъ, туй тѣй е казано и отъ пър-
вия чи писачъ, но само по-объективно и
отъ по-високо поглѣднѣтъ. Читателътъ
сега вече може положително да си обяс-
ни истината: До сега въ поддрѣжаньето
на правителството само Шуменскитъ
турци сѫ влияли съгласовъти си въ
борбите и извѣстно е, че нѣкакъ турци-
първенци отъ тоя градъ принадлежеха
на правителството, като съ влиянието
си, види се, сѫ дѣржели турско насе-
ление отъ града къмъ своя страна, а
пъкъ българското население, слѣдъ ор-
гана си „Народно Съзвание“, било е
мъкнѣло и се оттеглило отъ борба.
Сега вече туй положение се е измѣнило:
отъ турските първенци има отцѣпени
къмъ опозиционното българско населе-
ние, а и това послѣдното пакъ се е
заведо за своите права, та задружно от-
пихдатъ отъ Шуменъ всѣко влияние
на г. Стамболова. Но този именно на-
чинъ излѣза, че на опозицията е остан-
ило да се бори срѣчу турци и нѣкол-
цина българи правит. партизани, всички
яко подържани отъ силата на г. Стам-
болова. Ясно, като бѣль день. И г. „Чер-
нодрѣшковъ“ право казаваше, че борбата
стана между турци и българи: послѣд-
нитъ—опозиционери, а първите—безъ
политич. убѣждения, подъ влиянието на
първенците си правит. парламент.

Първиятъ писачъ, г-нъ Чернодрѣш-
ковъ, е раздѣлилъ и опозицията и пра-
вителствените партизани въ Шуменъ.
Защото освѣнъ туй писмо отъ опози-
ционеръ ний получихме писмо и отъ
правителственъ партизанинъ, който само
ни се сърди, че сме дали мѣсто на г. Чер-
нодрѣшковото писмо. Раѣбира се, този
такъвъ отзивъ ни накара да размислимъ
още веднѣхъ върху решението си да
отворимъ мѣсто на прѣдѣмѣтното пис-
мо, но, до като борбата въ Шуменъ сѫ-
ществува и дава такива резултати, ний
не можемъ да разберемъ въ какво ще
сме се измамили и сме измамили чита-
щия съвѣтъ. Не отдѣлнитъ фрази и думи
въ писмото трѣбва да се гледатъ въ
случаи, а и разенитъ факти и обстоятел-
ства, защото начинътъ на изражението
бива собственность на писача, а не на
редакцията. Освѣнъ това, правителст. пар-
тизанинъ ни дава да разберемъ, че у-
нашъ „Чернодрѣшкова“ и че той ще да
е бѣль г-нъ П. Ивановъ, уволненъ окр.
управителъ. Обявяваме, че не е истина.
Молимъ да ни повѣрватъ.

Обявленіе.

На 31 Декември 1893 година поч-
иж и сега още продължава продажбата
на манифактурната стока отъ дюгеня и
останалъ движимъ имотъ на испадн-
лия въ несъстоятелностъ Провадийски
търговецъ Хаймъ Мордохай Мизрахи
Ядкиоглу.

Желаещитъ да купихтъ, нека се яв-
ятъ въ дюгеня на несъстоятелния въ
гр. Провадия.

Провадия, 20 Януари 1894 г.

Отъ Синдиката.

3—490—1

Н. Х. Димитриевъ прѣподава
Английски уроци. За споравуеніе: Бал-
жъкъ Пазаръ у кафенето на г-нъ Калу-
диевъ Димитръ.

3—454—3

Българска Сбирка
Списание за книжнина и общественни знания

Издава подъ редакцията на

Стѣфана С. Бобчева и Михаила Ив. Маджарова

Издава всѣко мѣсецъ въ гр. Плов-
дивъ на 5 печатни коли и съдѣржъ:

I. Статии и очерки по историата и
етнографията — наши и чужди — и свѣ-
дѣнія по общественни знания и жи-
вотъ.—Шкотъ.

II. Животописи на знаменити мѫжъ.

III. Изящна словесностъ: стихотво-
ренія;—повѣсти; раскази и очерки;—прѣ-
води на нѣкакъ класически творенія.

IV. Книгописъ: а) оцифка на българ-
ски и чужди книги; б) покавалецъ на
новоиздѣлѣни книги; в) покавалецъ на
по-важнитъ статии и др. въ поврѣм.
списания и вѣстници.

V. Изъ книжнината и живота: бѣлъ-
жи и разсаждения върху по-важнитъ
явления въ книжнината и общественния
животъ въ нашенско и на чужбина.

VI. Малки вѣсти: изъ книжниния,
черковно-общественъ и училищенъ съвѣтъ
у насъ и на чужбина.

ТЪРГОВСКИ ЦѢНОРАСПІСЪ
(Справки чрезъ администрацията).

	Л.	ст.		Л.	ст.
Червей пиперъ, килограмма . . .	—	80	килото л. зл. 7.40 . . .	7.10	
Кафе I качество, килограмъ . . .	2	60	Ваката папеитъ (шапалътъ) килото л. зл. 2.80 . . .		
Кафе II „ „ „ . . .	2	45	Телатинъ сантрачѣ килото л. зл. 4.60		
Кафе III „ „ „ . . .	2	35	Маракинъ Франц. Марс. I к. к-о 10, 11, 12, 13 дузината л. зл. 105,		
Захаръ торба, I качество, килограмма . . .	—	54	115, 120, 135 . . .		
Захаръ торба II „ „ „ . . .	—	50			
Захаръ касса, I „ „ „ . . .	—	60			
Свѣцъ Белгийски килограмма . . .	1	20	Маракинъ Франц. Макетъ л. зл. 85,		
Пиперъ черъ килограмма . . .	—	88	90, 95, 105 . . .		
Канела килограмма . . .	1	10	Прѣжда кавракъ № 18/24 I цѣна . . .	11	—
Карамиль килограмма . . .	1	40	18 . . .	10	40
Орицъ Английски, човаль . . .	25	—	18/20 „ „ . . .	10	20
Орицъ Ризонъ, човаль . . .	47	—	22/24 „ „ . . .	11	20
Орицъ Женевски, човаль . . .	44	—	24 „ „ . . .	11	40
Орицъ Японски, човаль . . .	36	—	18/24 II „ „ . . .	10	50
Чай редовенъ касса . . .	18	—	18 „ „ . . .	10	—
Кобъ Бельгийска . . .	13	—	18/20 „ „ . . .	10	—
Гасъ касса . . .	5	—	22/24 „ „ . . .	10	30
Жамово касса . . .	14	—	24 „ „ . . .	10	50
Стомана касса . . .	25	—	8/12 I „ „ . . .	9	—
Калай килограмма . . .	2	40	8/14 „ „ . . .	9	10
Нишадъръ килограмъ . . .	1	05	10/14 „ „ . . .	9	20
Телени гвоздей варель 33 кила . . .	8	80	12/14 „ „ . . .	9	20
Шведско желѣзо килограмъ . . .	28	—	14 „ „ . . .	9	20
Железо Мъхъ. нал. вр. . . .	6	40	8/12 II „ „ . . .	8	50
Желѣзо Шина килограмъ . . .	17	—	8/14 „ „ . . .	8	40
Бѣла тенекия касса . . .	22	—	10/14 „ „ . . .	8	80
Масло мит. I качество килограмъ . . .	1	—	12/14 „ „ . . .	8	40
Масло критско килограмъ . . .	78	—	14 „ „ . . .	7	80
Леблебия килограмъ . . .	38	—	4/12 III „ „ . . .	7	80
Гроздъ килограмъ . . .	40	—	8/14 „ „ . . .	8	20
Маслинъ килограмъ . . .	65	—	12/14 „ „ . . .	8	20
Циментъ Английски, портландъ . . .	10	50	14 „ „ . . .	8	20
Кюселе Тулоицъ I кач килограмма . . .	3	80	Сул. небел. № 4/8 I „ „ . . .	7	60
Кюселе Тулоицъ Мицетъ килограмма . . .	3	30	Сул. небел. № 4/8 II „ „ . . .	7	—
Кюселе Сантарицъ I к. килограмма . . .	4	40	беленъ № 4/14 I „ „ . . .	9	—
Кюселе тѣнко табацъ астарь к. гр. . .	2	30	беленъ № 4/14 II „ „ . . .	8	50
Кюселе Ж-н. I кач. килограмма . . .	3	30	кастъръ № 12/14 I „ „ . . .	11	—
Кюселе Ж-н. II кач. килограмма . . .	3	—	кастъръ № 18/24 I „ „ . . .	13	—
Кюселе Туринъ II кач. килограмма . . .	3	40	кастъръ № 24 I „ „ . . .	13	50
Кюселе Етекъ Английско к. грамма . . .	1	70	кастъръ № 28/36 I „ „ . . .	17	—
Видъло Кохъкъ I качество к. грамма . . .	9	20	кастъръ № 32/36 I „ „ . . .	17	50
Видъло Кохъкъ II качество к. грамма . . .	8	10	Суланъ синъ № 4/14 I „ „ . . .	13	—
Видъло Кохъкъ Марк. С. Н. А. к. 12 14 16 18 килото л. зл. 160, 10.35, 10.10, 9.85 стотинки . . .	—		Суланъ кафе № 4/14 I „ „ . . .	12	—
Видъло Кохъкъ Марк. В. лева зл. 9.85, 9.60, 9.35 —	—		аленъ № 4/14 I „ „ . . .	13	50
Лустринъ С. Н. А к. 2 а 3 а 4 а 5 а дузината 115 130 140 150 л. зл.	—		аленъ № 4/14 II „ „ . . .	12	—
Лустринъ Ебларе дузината 105 115 125 137 лева зл. . . .	—		кав. синъ № 4/14 I „ „ . . .	14	40
Лустринъ Медие дузината 90 100 106 115 лева зл. . . .	—		боялия разъ № 4/14 I „ „ . . .	13	—
Ваката Франц. Екстра к. 16 18 к.	—		тира 3 к. 9 либri № 18/24 I цѣна . . .	13	—
			тира 3 к. 9 либri № 18/24 II „ „ . . .	12	50
			тира 3 к. 7 либri № 18/24 I „ „ . . .	10	—